

V Chrudimi 19. května 2016

TISKOVÁ ZPRÁVA

Bariéry a předsudky při zápisu do první třídy přece jen padly

Co mají společného bariéry, předsudky a zápis do první třídy? Bohužel mnohé a především ve vyloučených lokalitách Pardubického kraje, kam své terénní sociální pracovníky a zvláštní pedagogy vysílá nezisková organizace Šance pro Tebe z Chrudimi.

Právě v těchto lokalitách Chrudimska jsou totiž pedagogičtí pracovníci pravidelně v kontaktu s dětmi předškolního věku a je i jejich rodiče postupně po dobu jednoho roku připravovali na novou etapu v životě dětí – na nástup do školy, a to v rámci projektu nazvaného Já, předškolák.

Projekt „Já, předškolák“ od dubna 2015 do března 2016 podpořil Fond pro nestátní neziskové organizace. Děkujeme za důvěru a finanční zázemí, které nám pomohlo dovést k zápisu do první třídy naše malé klienty a podpořit jejich rodiče i učitele ve společné řeči a společném zájmu.

Projekt Já, předškolák navázal na dosavadní kontinuální práci terénních sociálních pracovníků, kteří díky své dobré znalosti prostředí vyloučených lokalit Chrudimska dokázali reflektovat potřeby konkrétních předškoláků a jejich rodičů. „Většina dětí v sociálně vyloučených lokalitách vyrůstá v rodinách, kde není kladen důraz na vzdělávání, děti nenavštěvují mateřské školy a rodiče mají bohužel pouze základní vzdělání,“ vysvětluje potřebu podpory právě takových malých dětí a jejich rodičů Sophia Dvořáková, ředitelka spolku Šance pro Tebe.

„Pozitivní zkušenost ze vzdělávání a odstranění bariér a předsudků ze strany rodičů, pedagogů či budoucích spolužáků, tohle všechno jsou naše cíle a také důvody pro pokračování v nastartované práci s předškolními dětmi,“ zdůrazňuje ředitelka Dvořáková.

Co se tedy prakticky dělo?

„Náš přístup vychází ze znalosti osobnosti romského dítěte, ze znalosti metod a obsahu rodinné výchovy v romských rodinách a ze znalosti mimoškolního života romského dítěte,“ vysvětluje pedagožka Eva Jerusalémová. „Rodiny, které žijí v sociálně vyloučených lokalitách bohužel nemohou, vzhledem k nízké úrovni svého vzdělání, úspěšně pomáhat svým dětem v získávání potřebných dovedností a schopností „jak se učit“ a právě v tomto jim pomáhá pracovník projektu,“ doplňují sociální pracovníci Šance pro Tebe.

Příkladem jsou nejen pravidelné rozhovory o významu předškolní přípravy, při nichž sociální pracovníci motivují rodiče na příklad k zápisu a následnému docházení do běžné mateřské školy. Rodiče v rámci projektu měli navíc možnost se scházet, sdílet a hovořit o společných problémech. „Rodiče se rádi setkávali na našich schůzkách i v Rodinném klubu. Velmi pěkně spolupracovali a účastnili se společných aktivit s dětmi, byli přímými účastníky naší výuky i volnočasových aktivit,“ chválí si pracovníci aktivní účast rodičů.

Postupně šly strachy a předsudky pryč

Jedním ze zásadních postřehů sociálních terénních pracovníků v projektu Já, předškolák bylo postupné odbourávání strachů především na straně zapojených dětí. Dokázaly si následně vybudovat návyky a získat pozitivní zkušenost se vzděláváním. „Výhody na straně rodin pak vidím v šanci na změnu stereotypů, zpretrhání transgeneračních modelů chování a hodnot v rodině, pozitivní zkušenosti z kontaktu s institucí, podporu při upevňování dovedností a návyků,“ doplňuje výčet Sophia Dvořáková.

Prakticky se všechny zmíněné aktivity děly na příklad při návštěvě „normální“ mateřské školky, při níž se romské děti zapojily do vycházky s dětmi z mateřinky. Velice vydařenou akcí pak byly lednové návštěvy dnů otevřených dveří škol. „Návštěva školy byla pro děti z Předškolky zážitkem. Poprvé měly možnost vidět, jak to ve škole může vypadat, jak vůbec probíhá výuka na příklad matematiky,“ uvádí Eva Jerusalémová, pedagožka projektu.

O dalších akcích v projektu Já, předškolák se dočtete v tiskové zprávě „[Předškolka v průběhu roku](#)“.

Rodinné kluby se setkaly s ohlasem, některé kulturní vzorce ale zatím zůstaly nezměněné

Zhruba v polovině trvání projektu došlo také na ohlédnutí se zpět a zmonitorování dosavadních aktivit. Některé „ohledy“ byly velice pozitivní – na příklad se skvěle dařilo Rodinnému klubu a pravidelné předškolní přípravě.

„Co se však stále nedařilo a bohužel ještě nedaří, je změnit některé kulturní vzorce chování, velkým přínosem je možnost individuální práce ve vyloučených lokalitách,“ vyjmenovává Sophia Dvořáková.

V číselných výsledcích se do projektu podařilo aktivně zapojit téměř pět desítek malých dětí z Chrudimi, Chrasti, Hrochova Týnce a Prachovic. Spolupráci se podařilo navázat se třemi mateřskými školami – v Prachovicích, Hrochově Týnci a v Chrudimi.

Co je však mnohem důležitější?

Co je ale opravdu důležité? Díky všem vyjmenovaným aktivitám a vynaloženému úsilí se mohlo k zápisu do první třídy vypravit pět z našich malých klientů. **Nyní to jsou úspěšní „jedničkáři“, kteří do lavic zasedli stejně připravení jako jejich vrstevníci. Podařilo se tak nejen malým školáčkům, ale především jejich rodičům a také vyučujícím odbourat zbytečné bariéry a najít společnou řeč.**

Pro další informace | sance@sance.chrudim.cz

[O projektu Já, předškolák](#) a jeho cílech jsme informovali také na našich webových stránkách a ve vydaných tiskových zprávách, které jsou [ke stažení zde](#). Fotogalerii, jak se dětem dařilo v průběhu 12 měsíců, si můžete [prohlédnout zde](#) a v článku [Předškolka v obrazech](#).

Projekt Já předškolák je podpořen grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů. www.fondnno.cz a www.eeagrants.cz

Program „Fond pro nestátní neziskové organizace“, jež je financován z EHP fondů 2009-2014, se zaměřuje na podporu nestátních neziskových organizací prosazujících veřejný zájem. Hlavním cílem programu je posílení rozvoje občanské společnosti a zvýšení příspěvku k sociální spravedlnosti, demokracii a udržitelnému rozvoji. Program se konkrétně zaměřuje na podporu demokracie, lidských práv a genderové rovnosti a na posilování kapacit nestátních neziskových organizací stejně jako na specifické potřeby minoritních skupin, včetně Romů. Program se také zaměřuje na ochranu životního prostředí a klimatické změny.

